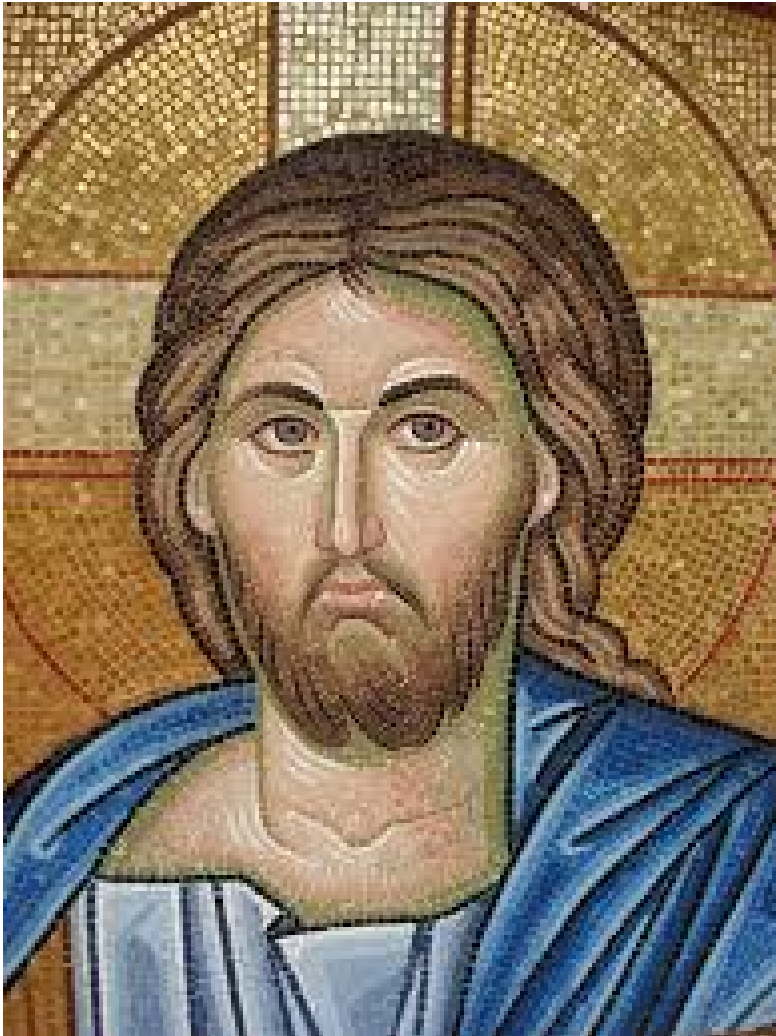


Χριστέ, είμαι ο Συμεών!

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)



Ανάμεσα στους Μικρασιάτες πρόσφυγες, που είχαν καταφτάσει στην πατρίδα μας εκείνο το «μαύρο» 1922, ήταν και ένα ορφανό παιδάκι, ονόματι Συμεών. Κάθε πρωί που πήγαινε στο λιμάνι, έμπαινε στον Ι. Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, γονάτιζε στην εικόνα του Χριστού και Τον παρακαλούσε να Τον βοηθήσει για να βγάλει τον επιούσιο. Του έλεγε λοιπόν, γονατιστός:

- «Καλημέρα Χριστέ μου! Είμαι ο Συμεών..! Βοήθησε με να βγάλω και σήμερα το ψωμάκι μου!».

Το βράδυ που τέλειωνε τη δουλεία του, ξαναέμπαινε στην εκκλησία, γονάτιζε και πάλι στην εικόνα του Χριστού και Του έλεγε:

- «Καλησπέρα Χριστέ μου! Είμαι ο Συμεών! Σ' ευχαριστώ που με βοήθησες και σήμερα να βγάλω το ψωμάκι μου. Καληνύχτα».

Έφτασε στα γεράματα. Αρρώστησε. Εισήχθηκε (1990) στο Νοσοκομείο.

- «Παππού, δεν έχεις δικούς σου ανθρώπους; Δεν βλέπω να έρχονται για να σε ιδούν». Του είπε η προϊσταμένη.

- «Έρχεται ο Χριστός! Πρωί και βράδυ!».

- «Και τι σου λέει;».

- «Καλημέρα Συμεών! Είμαι ο Χριστός! Υπομονή!

- Καλησπέρα Συμεών! Είμαι ο Χριστός! Υπομονή!»



Η προϊσταμένη (που καταγόταν από την Πάτρα) ενημέρωσε τον Γέροντα της, τον ενάρετο Αρχιμ. Χριστόδουλο Φάσο († 1996). Αυτός ανέβηκε στην Αθήνα, και επισκέφτηκε τον ασθενή.

«Ναι, παππούλη! Πρωί-βράδυ με επισκέπτεται ο Χριστός. Μήπως είναι φαντασία; Όχι παππούλη, δεν είμαι φαντασμένος! Ο Χριστός είναι! Να, ήρθε και σήμερα!»

«Ήρθε και σήμερα;»

«Ναι! Ήρθε! Πρωί-πρωί».

«Και τι σου είπε;».

«Καλημέρα Συμεών! Είμαι ο Χριστός! Κάνε ακόμα λίγη υπομονή! Σε τρεις ημέρες, πρωί-πρωί θα σε πάρω κοντά μου».

Και την Τρίτη μέρα, πρωί- πρωί ο Συμεών άρχιζε να φωνάζει όλος χαρά:

«Να, ήρθε ο Χριστός για να με πάρει!». Και ευθύς ξεψύχησε.

Ο Συμεών μπορεί να μην ήξερε στοιχειώδη πράγματα από την αγία μας Πίστη (συστηνόταν στο Χριστό, και Τον καλημέριζε..!), αλλά είχε καρδιά μικρού παιδιού, που σαγήνεψε Αυτόν το ίδιο τον Κύριο!

Από το βιβλίο, «Χωριάτικη πίστη»

Πηγή: isagiastriados.com